

ULUSAL VE SINIFSAK ÇIKARLARIN BÜTÜNLÜĐÜ

Aydınlık Dergisi, 25 Ekim 1998

Yıldırım Koç

Yakın tarihimiz, ulusal çıkarların ve bütünlüğün korunması ile bağlantılı siyasal hareketlerin geniş kitlelerce desteklenmesi olasılığının yüksek olduğunu gösteriyor. Ünlü tarihçi Eric Hobsbawm, 1917 yılında Bolşeviklerin iktidarı ellerinde tutabilmelerinin üç nedeninden ikincisi olarak, bu yönetim dışındaki tüm alternatiflerin Rusya'nın da, Avusturya-Macaristan ve Osmanlı Devletleri gibi paramparça olmasını engelleyemeyeceğinin bilinmesi olduğunu belirtiyor ¹. Gerçekten de, birçok başka siyasal hareketin geçmişinde de, ulusal çıkarlar ile bütünleşmiş sınıfsal çıkarların toplumsal ve siyasal yaşamda ağırlığının arttığını gösteriyor.

Türkiye'de solun geniş kesimlerinin 1971 sonrasındaki çizgisi, kitlelerin gözünde ulusal çıkarlar ve bütünlük ile sınıfsal çıkarlar arasındaki özdeşliği göstermekten genellikle uzak kaldı. 1968-1970 yıllarında solun tüm eylemlerinde gördüğümüz Türk Bayrağı konusunda 1970'li yıllardan itibaren son derece yanlış eğilimler belirdi. Kürt milliyetçiliği solculuk zannedildi. Emperyalistlerin stratejileri doğrultusunda şeriatçılarla işbirliği temelinde terörist ve bölücü bir hareket olan PKK'ya karşı çıkmamak solculuk olarak gösterilmeye çalışıldı. Türkiye Cumhuriyeti'ne ve Cumhuriyet'in kazanımlarına sahip çıkmak küçümsendi. Solun giderek marjinalleşmesinin en önemli nedenlerinden biri de bu konudaki yanlışlıklar oldu.

Şimdi elimize yeniden bir fırsat geçiyor. Sol, Türkiye'nin bütünlüğünün ve bağımsızlığının korunmasının ve geliştirilmesinin ancak kendi savunduğu görüşlerle gerçekleşebileceğini anlatabilirse, yükselecek sınıf mücadelesi koşullarında, çok geniş bir desteği harekete geçirebilir. 29 Ekim bu açıdan son derece önemlidir.

Sol, özelleştirmenin yalnızca sınıfsal açıdan değil, fakat aynı zamanda ulusal çıkarlar açısından da yarattığı sakıncaları anlatabilirse, ulusal güçleri de bu sınıfsal mücadeleye katar ve sınıfın gücüyle ulusal mücadeleyi güçlendirir.

Sol, ayrılıkçı Kürt milliyetçiliğinin günümüzde emperyalizmin Orta Doğu'daki stratejisinin bir kartı olduğunu görüp, bu hareketin ulusal çıkarlara verdiği zarar kadar, işçi sınıfının bütünlüğüne de zarar vereceğini kavrarsa, ulusal ve sınıfsal çıkarları bütünleştirir ve gücünü artırır.

Sol, irticai güçlerin amaçlarının ne olduğunu Sivas'ta yaşandığını hatırlayarak, irticai güçlerle demokrasi cephesinde bir arada olunamayacağını ve Cumhuriyetin kazanımlarına yönelik her saldırının hiç müsamaha gösterilmeden ezilmesi gerektiğini görürse, hem ulusal çıkarlarımızı korumuş olur, hem de işçi sınıfı ve sendikacılık hareketinin en büyük düşmanına karşı saflarını güçlendirir.

Sol, çetelerin arkasında emperyalizm olduğunu ve çetelerin hakimiyeti altında demokrasiden ve sendikal haklardan söz etmenin olanaklı bulunmadığını ısrarla yinelerse, çetelere karşı ulusal ve sınıfsal mücadeleyi bütünleştirir.

Sol, terörizme, hem ilkesel olarak, hem de demokratikleşme sürecinin engellenmesinde önemli bir araç olduğu için, karşı çıktığında da, ulusal ve sınıfsal çıkarları bütünleştirmiş olur.

Sol, yaklaşık son 30 yılda yarattığı "Devleti yok etmeye yönelik bir güç" izlenimini sildikçe ve ülkemizde sınıfsal ve ulusal mücadelenin bütünlüğünü davranışlarıyla gösterdikçe, güçlenme şansını yakalayacaktır. Özellikle özelleştirme konusunda ele geçen bu fırsat iyi kullanılmalıdır. 29 Ekim'de bu bütünlük her vesileyle sergilenmelidir.

¹Hobsbawm, E., Age of Extremes, The Short Twentieth Century, 1914-1991, Londra, 1994, s.64.